

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-07350/18-21

ROZHODNUTÍ

Předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a podle § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů rozhodla dne 6. prosince 2018 podle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu takto:

Rozklad podaný obviněnou, společností _____, se sídlem _____, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-07350/18-12 ze dne 11. září 2018, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Řízení proti obviněné, společnosti _____ se sídlem _____ (dále jen „obviněná“), ohledně neposkytnutí součinnosti povinnou osobou bylo zahájeno vydáním příkazu čj. UOOU-07350/18-6 ze dne 19. července 2018. Jím byla obviněná uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 15 odst. 1 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), jelikož v souvislosti s prováděním kontroly vedené pod sp. zn. UOOU-04263/17 u společnosti _____ ve stanovené lhůtě neposkytla jako povinná osoba součinnost potřebnou k provedení kontroly tím, že nezaslala písemné vyjádření požadované v žádosti o součinnost ze dne 5. března 2018 a v žádosti o doplnění součinnosti ze dne 13. března 2018. Tímto obviněná porušila povinnost stanovenou v § 10 odst. 3 zákona č. 255/2012 Sb., tedy povinnost poskytnout kontrolujícímu součinnost potřebnou k výkonu kontroly, nelze-li tuto součinnost zajistit prostřednictvím kontrolované osoby, za což jí byla uložena pokuta ve výši 50.000 Kč. Příkaz čj. UOOU-07350/18-6 ze dne 19. července 2018 ovšem byl na základě řádně podaného odporu zrušen a v předmětném řízení bylo pokračováno.

Jeho výsledkem pak bylo vydání rozhodnutí čj. UOOU-07350/18-12 ze dne 11. září 2018 (dále jen „rozhodnutí“), jímž byla obviněná za identický skutek opět uložena pokuta ve výši 50.000 Kč.

Proti rozhodnutí obviněná nejprve podala dopisem ze dne 5. října 2018 ve stanovené lhůtě blanketní rozklad, který byl posléze doplněn podáním ze dne 22. října 2018.

V něm obviněná nejprve sdělila, jakým způsobem zasílá obchodní sdělení a dále jak spolupracuje se společností a jinými společnostmi. Uvádí, že s každým partnerem má uzavřenu smlouvu.

V druhé části svého vyjádření se obviněná vyjádřila již k samotnému neposkytnutí součinnosti a dále se ohradila vůči tomu, že by se snažila opakovanými požadavky prodlužovat správní řízení. Konkrétně uvedla, že samotná skutečnost, že obviněná již neneviduje veškerou komunikaci se smluvním partnerem, jí nemůže být k tíži a že má za to, že kontrolujícím součinnost poskytla. V závěru obviněná označila výši udělené pokuty za nepřiměřenou a neodpovídající.

Odvolací orgán přezkoumal rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání.

Ohledně argumentace obviněné pak především uvádí, že její první část nemá žádnou souvislost s tímto řízením, jelikož toto je vedeno z důvodu neposkytnutí součinnosti. Nicméně může mít jistou relevanci k vlastní kontrole vedené se společností pod sp. zn. UOOU-04263/17.

Dále odvolací orgán po seznámení se s předmětným spisovým materiálem (sp. zn. UOOU-07350/18), shledal, že obviněná požadovanou součinnost neposkytla, když na první výzvu reagovala tím, že považuje veškeré vztahy a spolupráci se společností

za obchodní tajemství a žádala o sdělení, na základě jakého právního předpisu by měla obviněná postupovat, aby, podle jejího tvrzení, takto citlivé údaje mohla poskytnout. Následujícím přípisem byla obviněné opětovně sdělena všechna ustanovení, na základě kterých má povinnost součinnost poskytnout, stejně tak jí bylo opětovně sděleno, že její součinnost je v rámci probíhajícího kontrolního řízení nezbytná. S ohledem na to, že obviněná na výše uvedené nereagovala, byla jí ještě zaslána výzva, kterou bylo poskytnutí předmětné součinnosti urgováno. Na tuto však obviněná taktéž nereagovala. Správní orgán prvního stupně proto vydal výše již zmíněný příkaz čj. UOOU-07350/18-6 ze dne 19. července 2018, ve kterém obviněné uložil sankci za neposkytnutí součinnosti. Proti němu obviněná podala odpor, ve kterém uvedla také to, že se písemně vyjádří v Úřadem pro ochranu osobních údajů stanovené lhůtě. Následně se ovšem obviněná vyjádřila pouze tak, že uvedla, že spolupracuje s agenturou

Jednatel obviněné ještě uvedl, že rád doloží veškeré požadované dokumenty, které mohou posloužit jako součinnost v rámci daných kontrol a žádal o zaslání požadavků ze strany Úřadu pro ochranu osobních údajů tak, aby mohla obviněná součinnost poskytnout. Správní orgán prvního stupně tedy v rámci výzvy k seznámení s podklady rozhodnutí znovu uvedl, co v rámci součinnosti po obviněné požadoval. Na tento přípis však obviněná reagovala tím způsobem, že požadavky správního orgánu prvního stupně označila za nezákonné a opět žádala o upřesnění, na základě jakých zákonných ustanovení jsou vznášeny.

Na základě tohoto odvolací orgán konstatoval, že požadavky správního orgánu prvního stupně vůči obviněné byly zcela legální, přičemž důvody, proč byla součinnost po povinné osobě vyžadována, byly obviněné několikrát řádně sděleny. Obviněná přesto součinnost, tak jak byla požadována, neposkytla. Neobstojí ani její tvrzení, podle něhož již neneviduje veškerou komunikaci se smluvním partnerem, jelikož požadavek správního orgánu prvního stupně se týká i dokumentů, které je povinna uchovávat.

Argumentaci obviněné proto odvolací orgán odmítl. Zároveň po celkovém přezkoumání v žádném ohledu neshledal důvod způsobující nezákonnost rozhodnutí. Zejména považuje za přiměřenou pokutu, která byla vyměřena v dolní polovině možné sazby a neshledal ani žádná pochybení v postupu správního orgánu prvního stupně.

Stejně tak odvolací orgán považuje za nezbytné podotknout, že poskytnutí požadované součinnosti není v rozporu se zákazem sebeobviňování, který je třeba vnímat jako součást práva na spravedlivý proces plynoucí z čl. 37 Listiny základních práv a svobod. V této souvislosti je třeba jednak poukázat na skutečnost, že předmětná součinnost byla požadována v rámci kontroly, která nebyla vedena proti obviněné a dále tento zákaz nelze směřovat s plněním povinnosti předložit existující dokumenty a poskytnout skutková vyjádření, neboť adresátovi této povinnosti nic nebrání se v řízení hájit a předmětné listiny nebo jejich význam zpochybňovat (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 6 As 159/2014 ze dne 11. srpna 2015, čj. 2 As 254/2016 ze dne 15. prosince 2016 a čj. 4 As 92/2018 ze dne 25. května 2018).

Na základě všech výše uvedených skutečností proto rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 6. prosince 2018

otisk úředního razítka

JUDr. Ivana Janů, v. r.
předsedkyně

Za správnost vyhotovení: